

**T.S.J.ILLES BALEARS SALA CON/AD
PALMA DE MALLORCA**

SENTENCIA: 00209/2012

APEL·LACIÓ

Rotlle Sala núm. 54/2012

Actuacions Jutjat núm. 2 PA 505/2011 (peça separada)

SENTÈNCIA núm. 209

Il·lès. Srs.

Palma, a 14 de març de l'any 2012

PRESIDENT:

Gabriel Fiol Gomila.

MAGISTRATS:

Pablo Delfont Maza.

Carmen Frigola Castillón. ----- VISTES per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears el Rotlle d'apel·lació número 54 de 2012, dimanants de la peça separada de suspensió de les actuacions número 505/2011 del Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Palma, tramitades pel procediment abreujat, seguit entre parts, d'una, com a apel·lant, el Sr. Chibrikov, Anwar, representat per la procuradora Sra. Gaspar de l'Hotelellerie de Fallois i assistit per l'advocada Sra. Palos Nadal, i com a apel·lada, l'Administració General de l'Estat dirigida pel seu lletrat.

L'objecte del recurs és la resolució de la Delegació del Govern a les Illes Balears, dictada el dia 1 d'agost de 2011, la qual va acordar l'expulsió del recurrent Sr. Chibrikov, Anwar de nacionalitat nigeriana, amb prohibició d'entrada per un termini de 5 anys i l'extinció de l'autorització de residència permanent.

La quantia es fixà en indeterminada

El procediment seguit ha estat el previst a la Llei Jurisdiccional 29/1998.

L'Il·lm. Sr. Gabriel Fiol i Gomila, en qualitat de Magistrat ponent expressà el parer de la Sala.

= ANTECEDENTS DE FET =

1r.- El Jutjat número 2 de l'Ordre Contenciós Administratiu de Palma, el dia 20 d'octubre de 2011, dictà la interlocutòria número 391 on va desestimar la mesura cautelar de suspensió interessada pel recurrent.

2n.- Interposat el recurs d'apel·lació per part de la representació de la part actora, en el termini prefixat en la Llei Jurisdiccional de 1998, se li donà el tràmit processal adequat, oposant-se al mateix la direcció lletrada de la part demandada.

3r.- Per provisió s'assenyalà, per a la votació i decisió, el dia 13 de març de 2012.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Hem assenyalat a l'encapçalament, que la revisió jurisdiccional ho era de la resolució de la Delegació del Govern a les Illes Balears, dictada el dia 1 d'agost de 2011, la qual va acordar l'expulsió del recurrent Sr. Chidiebere Aguneye, de nacionalitat nigeriana, amb prohibició d'entrada per un termini de 5 anys i l'extinció de l'autorització de residència permanent.

La motivació de l'acord impugnat prenia en compte l'article 57.2 de la Llei Orgànica 4/2000, donat que el recurrent, ara apel·lant, havia estat condemnat per la Secció 2na de l'Audiència Provincial de les Illes Balears a una pena de 6 anys de presó com autor responsable d'un delictes de tràfic de drogues qualificat. També hi havia constància de diligències policials.

Reitera en aquesta alçada jurisdiccional la petició de suspensió de l'acte administratiu impugnat, en la mesura que, i ho afirma, era un resident de llarga

duració i que hi havia que prendre en compte una sèrie de circumstàncies a valorar, entre d'elles l'arrelament.

SEGON.- L'article 130 de la Llei Jurisdiccional disposa que la mesura cautelar podrà acordarse únicament cuando la ejecución del acto o la aplicación de la disposición pudiera hacer perder su finalidad legítima al recurso", en discordança aparent amb el propòsit més terminant de l'Exposició de Motius on s'afirma que: "se parte de la base de que la justicia cautelar forma parte del derecho a la tutela judicial efectiva, tal como tiene declarado la jurisprudencia más reciente, por lo que la adopción de medidas provisionales que permitan asegurar el resultado del proceso no debe contemplarse como una excepción, sino como facultad que el órgano judicial puede ejercitar siempre que resulte necesario".

Tal com ens recorda la interlocutòria de la Secció 7ena de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de 23 de novembre de 2004, la jurisprudència ha delimitat la naturalesa i abast de les mesures cautelars:

"a) La jurisprudencia del Tribunal Constitucional (en STC 22/84, 66/84, 238/92, 148/93, y la de 13 de octubre de 1998, al resolver el recurso de amparo nº 486/97) ha reconocido el principio de autotutela administrativa, que no es incompatible con el artículo 24.1 de la CE, engarza con el principio de eficacia previsto en el artículo 103.1 de la CE y se satisface facilitando que la ejecución se someta a la decisión de un Tribunal y éste resuelva sobre la suspensión.

b) En reiterada doctrina de esta Sala, en torno al principio de eficacia de la actividad administrativa (artículo 103.1 de la Constitución), y al de la presunción de validez de los actos administrativos (artículo 57 de la Ley 30/92, de 26 de noviembre, precepto que no ha sido modificado por la Ley 4/99), la regla general es la ejecutividad inmediata de los actos y disposiciones y la posibilidad de suspensión se produce cuando se originen perjuicios de reparación imposible o difícil.

c) La aplicación del principio de efectividad de la tutela judicial (artículo 24.1 de la Constitución) impone el control jurisdiccional sobre la actividad

administrativa (artículo 106.1 de la Constitución) y, en todo caso, han de coordinarse y armonizarse la evitación del daño a los intereses públicos que pueda derivarse de la suspensión de la ejecución y que al ejecutarse el acto se causen perjuicios de imposible o difícil reparación para el recurrente, lo que implica un juicio de ponderación, como ha señalado este Tribunal (en Autos de 15 de enero, 21 de febrero, 28 de febrero, 14 y 18 de marzo, 8 de abril, 18 de julio y 8 de noviembre de 1994, 1 de abril, 22 de mayo, 19 de septiembre y 13 de diciembre de 1995, 20 de julio y 7 de noviembre de 1996 y 16 de septiembre de 1997)"

Doncs bé, fet aquest judici de ponderació i prenent en compte – i aquesta afirmació no suposa ni molt menys una endinsada en el fons de l'assumpte – que el _____, de nacionalitat _____ gaudia d'un permís de llarga duració, la qual cosa suposa l'entrada en joc de l'article 57.5.b) en relació amb el 54.a), ambdós de la Llei orgànica 4/2000, amb més les documentals aportades i que consten expressament a la peça separada, entre d'altres la vida laboral, ens determinen a l'estimació de la seva pretensió. Estimació que comporta la revocació de la interlocutòria d'instància – la qual per cert es refereix erròniament a la Delegació del Govern a Alacant en lloc de a les Illes Balears – i a què decretem la suspensió de l'acte administratiu impugnat.

TERCER.- No s'estimen mèrits per a una expressa imposició de costes processals de conformitat amb l'article 139 de la Llei Jurisdiccional.

VIST els articles esmentats i d'altres disposicions de caràcter general

DECIDIM

PRIMER.- ESTIMAR el present recurs d'apel·lació contra la interlocutòria número 391 de 2011 de 20 d'octubre, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Palma a la peça separada de les seves actuacions 505/2011 tramitades pel procediment abreujat, la qual **REVOQUEM**.

SEGON.- **ESTIMEM** la petició de mesura cautelar interessada pel recurrent i acordem la suspensió de l'acte administratiu impugnat.

TERCER.- No es fa imposició de costes processals d'aquesta alçada jurisdiccional.

Contra la present no hi cap recurs ordinari.

Així per aquesta nostra sentència ho pronunciem, manem i signem.

PUBLICACIÓ.- Llegida i publicada que ha estat l'anterior sentència pel Magistrat d'aquesta Sala II·Im. Sr. Gabriel Fiol i Gomila ponent a aquest tràmit d'Audiència Pública, dono fe. El Secretari, rubricat.